

tidsbegrænset netop ud fra den betragtning, at det ikke måtte udvikle sig til at være en løntilskudsordning, og det er det samme, der går igen i det forslag, vi behandler nu.

Vi vil ikke lave en løntilskudsordning, men vi vil lave en ordning, der sparker nogle ting i gang, og som venner både akademikere og små virksomheder til et fællesskab, der er til gavn for hele samfundet.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Venstres sigte med det her er, at ledigheden bringes ned. Fokus for os er de ledige akademikere, det er dimittenderne, det er dem, der skal have job. Der skal vi så koncentrere vore ressourcer, og det er der, hvor man kan skabe sådan et job for en ledig inden for et ledighedsområde og inden for et geografisk område, som er præget af ledighed, at man kan give et tilskud.

Ved 1994-95-ordningen var der den fundamentale forskel, at den ikke alene var rettet mod at løse et ledighedsproblem, den var også rettet mod at gøre det, der her i debatten kaldes noget innovativt. Jeg vil ikke sige noget dårligt om det, men regeringens og Venstres linje er, at vi først og fremmest vil lette vilkårene for virksomhederne frem for at lave en hel masse nye støtteordninger.

Så vil jeg lige kort skitsere, hvad det egentlig er, vi forestiller os. Vi forestiller os ud over denne stifinderordning, som jeg har nævnt her, som jo ikke er meget forskellig fra den ordning, der bliver foreslået – kun på det punkt, at den ikke er så dyr, kun på det punkt, at den er meget mere målrettet over for de ledige – at vi bruger andre aktører, at andre aktører kan blive resultatlønnede efter, hvor mange ledige man får i beskæftigelse, at man fører kampagner over for virksomhederne, at man opkvalificerer de ledige i offentlige job.

Inden for det offentlige sker der i disse år det, at selv om antallet af offentlige samlet set ikke stiger så meget, skal der opkvalificeres en masse inden for det offentlige, fordi der sidder nogle lidt ældre inden for det offentlige, som i løbet af nogle år desværre skal forlade os, og der skal vi have nogle af de unge ind.

Det er en del af denne landsdækkende handlingsplan, som vi alle sammen burde være fælles om, når vi også har lavet et fælles program, der hedder »Flere i arbejde«.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Så vidt jeg har læst i aviserne, er der vist noget med, at man kommer med en iværksætterpakke på 500 mio. kr., 100 mio. fra regeringen, 100 mio. fra VækstFonden, og så mener man, at man kan finde 300 mio. kr. ude hos nogle private. Det må vi høre nærmere om.

Men at der ikke skulle være vilje til, at man gør noget, at man nærmest står her og siger, at det da er noget forfærdeligt noget, at nogen kan foreslå, at der skal bruges nogle ordninger for at fremme innovationen i virksomhederne – det mener jeg var lidt af en tilsnigelse, hr. Flemming Oppfeldt kom med der.

Men jeg kan godt forstå, at man skal lede meget for at finde nogle argumenter, som kan gå imod, at små virksomheder får nogle muligheder, når ikke det offentlige kan ansætte alle de nyuddannede akademikere. Det, der er sagen omkring hele det her, er jo, at der er mange, som har været i gang med deres uddannelse, som netop på grund af omlægningen hos regeringen ikke er i stand til at kunne finde en plads i det offentlige.

(Kort bemærkning).

Kim Sejr (RV):

Venstres ordfører lægger tilsyneladende meget vægt på, at der skal være tale om en arbejdsmarkedspolitisk ordning. Det er for så vidt også fint nok, for en af målsætningerne er jo at få nedbragt akademikerledigheden. Men ville det ikke være dejligt, hvis man samtidig med et sådant tiltag kunne udføre nogle ting, som også står regeringens hjerte nær, nemlig udbredelsen af innovation blandt mindre virksomheder? Den kombination synes jeg var værd at forfølge, og er det ikke også Venstres ordførers opfattelse?

Kl. 19.00

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Venstre vil selvfølgelig godt være med til at lette vilkårene for de små virksomheder. Det kan vi gøre ved at lette de administrative besværligheder og gøre det nemmere rent beskatningsmæssigt og alle de ting. Det er et langt program. Men vi mener ikke, at genvejen til det er at lave en masse offentlige støtteordninger til virksomhederne. Det er en forkert tankegang.

Når det drejer sig om ledigheden, skal det være programmer, der sigter mod, at de ledige kommer i beskæftigelse, og ikke mod andre hen-